

ผลการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติต่อการรับรู้สมรรถนะนักศึกษาพยาบาล  
ในวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 วิทยาลัยเซนต์หลุยส์  
**The Effects of Using Role -Playing to Self- Efficiency in Maternal-Child  
Nursing and Midwifery I  
Student Nurses of Saint Louis College**

สุภาวดี เครือโชติกุล, ค.ม., Supawadee Kruachottikul, M.Ed<sup>1\*</sup>

สกาเวือน โอตมี, วท.ม., Sakawduean Oatme, M.Sc.<sup>2</sup>

<sup>1</sup>รองศาสตราจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ เขตสาทร กรุงเทพฯ

<sup>1</sup>Associate Professor, Faculty of Nursing, Saint Louis College, Sathorn, Bangkok.

<sup>2</sup>ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ เขตสาทร กรุงเทพฯ

<sup>2</sup>Assistant Professor, Faculty of Nursing, Saint Louis College, Sathorn, Bangkok

\*Corresponding Author Email: supawadee\_K@slc.ac.th

Received: June 14, 2020

Revised: July 23, 2020

Accepted: November 16, 2020

## บทคัดย่อ

การเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภทกึ่งทดลอง (Quasi experimental research design) โดยการวัดก่อนและหลังการทดลอง (The One-group Pretest-Posttest research design) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะตนเองของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการแสดงบทบาทสมมติในวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติในวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 ประชากร เป็นนักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 140 คน แบ่งเป็น 18 กลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย (1) แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะตนเองของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งสร้างตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ของสภาการพยาบาล ที่กำหนด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ (11 ข้อ) ด้านความรู้ (5 ข้อ) ด้านทักษะทางปัญญา (4 ข้อ) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5 ข้อ) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (5 ข้อ) และด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ (9 ข้อ) และ (2) ความพึงพอใจการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ

วิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .9 และได้ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .950 และ .923 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา และ paired t-test ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้สมรรถนะตนเองหลังการแสดงบทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเรียนบทบาทสมมติและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p\text{-value} < .05$ ) 2) นักศึกษาพยาบาลมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 3.81, SD = .28$ ) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ ด้านผู้เรียน ( $\bar{X} = 3.92, SD = .20$ ) ส่วนด้านที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ( $\bar{X} = 3.76, SD = .35$ ) ข้อเสนอแนะ ควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ และมีการสะท้อนความคิดของแต่ละกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล

**คำสำคัญ:** บทบาทสมมติ, สมรรถนะนักศึกษาพยาบาล

## Abstract

Role playing is an active learning method used to develop learning progress of a learner. This Quasi experimental research design is a One-group Pretest-Posttest research design. The main purpose of this study was to compare self - efficiency of student nurses before and after role -playing in Maternal-Child Nursing and Midwifery I and to study student nurses' satisfaction towards role - playing in Maternal-Child Nursing and Midwifery I. The population was composed of 140 student nurses who were enrolled in the Maternal- Child Nursing and Midwifery I during the first semester of 2019. The population was divided into 18 groups then simple random sampling was used. Six groups with a total 45 samples were selected. Research instruments were comprised of 1) self-efficacy of student nurses form, developed according to Nursing Qualification Standard of Nursing Council Framework which covers six areas such as Morality and ethics (11 items); knowledge (5 items); intellectual skills (4 items); interpersonal skills and responsibilities (5 items); numerical analysis skills, communication and use of information technology (5 items) and professional skill (9 items) and 2) satisfaction to role playing form. The questionnaire was approved by experts for its content validity. The Index of item Objective Congruence (IOC) was 0.9. The reliability of overall questionnaire, using Cronbach's alpha coefficient, were .950 and .923 respectively. Data was analyzed by using descriptive statistics and paired t-test. The results of this study showed that: 1.) The student nurses had mean score of self-efficiency in Maternal-Child Nursing and Midwifery I after role playing higher than before role playing at  $p\text{-value} < .05$ . 2.) The student

nurses were satisfied with overall role playing at the highest level ( $\bar{X}$  = 3.81, SD = .28). Additionally, each aspect found that the learner presented satisfaction at the Highest level. ( $\bar{X}$  = 3.92, SD = .20) and the learning management process at the lowest level. ( $\bar{X}$  = 3.76, SD = .35) It is suggested that role playing method should be provided with feedback collection for each activity to improve learning outcome of nursing students.

**Keyword:** role playing, student nurse competency

## บทนำ

การพัฒนาบัณฑิตไทยระดับอุดมศึกษาให้เก่ง ทั้งวิชาการและวิชาชีพรวมทั้งให้มีสมรรถนะที่สามารถแข่งขันระดับสากลเพื่อขับเคลื่อนประเทศสู่ Thailand 4.0 ได้นั้น เป็นพันธกิจสำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องรับผิดชอบ จากแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2561 – 2580) ได้กำหนดสมรรถนะในตนเองของบัณฑิตรุ่นใหม่ว่า จำเป็นต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถในระดับสากล รวมทั้งพัฒนาความสามารถในการคิด เช่น การคิดเชิงเหตุผล การคิดวิเคราะห์ ญาณ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีทักษะหลายด้านเพื่อการดำรงชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) สำหรับสาขาพยาบาลศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการได้มีการประกาศกรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2560 โดยกำหนดตามมาตรฐานการเรียนรู้ 6 ด้าน เพื่อให้ได้ลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของสาขาพยาบาลศาสตรบัณฑิต ได้แก่ มีความรู้มีทักษะทางปัญญา มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้วยการกำหนดกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และชี้นำตนเองในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียน

มีส่วนร่วม (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี, 2560)

การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เรียนรู้และดำเนินกิจกรรม ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนและการนำเสนอข้อมูล ลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม สามารถบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เรียนรู้และเกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง (วารินทร์พร ฟันเฟื่องฟู, 2562) สำหรับรูปแบบและเทคนิคของการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) มีหลากหลาย ได้แก่ การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือเทคนิคคู่คิด การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ และการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น ซึ่งแต่ละรูปแบบ ผู้สอนสามารถนำมาใช้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและ ผู้เรียนกับผู้สอน

ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และความสำเร็จในการเรียน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

การเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ (role playing) เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน และนำเอาการแสดงออกของผู้แสดงทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมที่ได้จากสังเกตมาเป็นข้อมูลอภิปราย ซึ่งวิธีการนี้สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนมีการรับรู้สมรรถนะตนเองเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกิดการเรียนรู้ในการเอาใจเขามาใส่ใจเรา เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น (ทศนา แชนณี, 2558) สอดคล้องกับแนวคิดของ วารินทร์พร พันเฟื่องฟู (2562) และจากการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรรายวิชาได้ ดังการศึกษาของ สุชาติดา ทิพย์มนตรี (2556) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอน “ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการ” พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการบริการหลังการเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการบริการที่ใช้การแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 โดยมีค่าขนาดอิทธิพลในระดับสูงมาก ( $g = 4.64$ ) มีทัศนคติในการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในสถานประกอบการจริงอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 4.64) เช่นเดียวกับการศึกษาของ จันทกานต์ ไพรศรี, สรพล จิรสวัสดิ์, และสุขุม เฉลยทรัพย์ (2561)

เซอร์ยานี (Suryani, 2015) และ เด (Dhea, 2017) ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจนำรูปแบบการสอนโดยใช้บทบาทสมมติมาศึกษาในวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 เพื่อช่วยพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนให้ได้ตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

## วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะตนเองของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการแสดงบทบาทสมมติในวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติในวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1

## สมมติฐานการวิจัย

การรับรู้สมรรถนะตนเองของนักศึกษาพยาบาลหลังการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติในวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเรียนรู้บทบาทสมมติ

## นิยามศัพท์

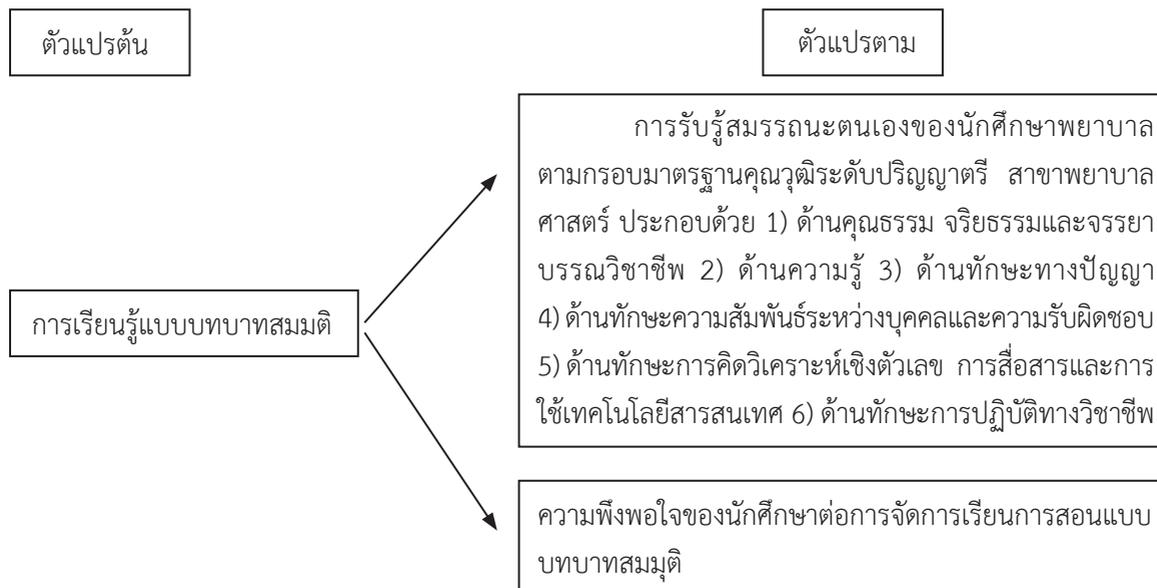
การเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ หมายถึง การจัดกิจกรรม ที่ผู้สอนได้แบ่งกลุ่มและมีการกำหนดสถานการณ์ให้ โดยให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนช่วยกันแสดงความคิดเห็น หาข้อมูลในสถานการณ์ที่ได้รับและออกมาแสดงท่าทาง ใช้บทสนทนา รวมถึงเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสถานการณ์นั้น ๆ ด้วย (วารินทร์พร พันเฟื่องฟู, 2562)

การรับรู้สมรรถนะตนเอง หมายถึง การรับรู้ความสามารถตามคุณลักษณะผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ. 2 และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2560 โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ 6 ด้าน ได้แก่

ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ การคิดวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสารและ  
ด้านความรู้ด้านทักษะทางปัญญา ด้านความสัมพันธ์ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและด้านทักษะการปฏิบัติ  
ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะ ทางวิชาชีพ

### กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตามที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

### วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยมีการดำเนินการวิจัยดังนี้

**1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพยาบาลมารดาทารกและผดุงครรภ์ 1 ในภาคการศึกษา ที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 140 คน แบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อย 18 กลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทำการสุ่มอย่างง่าย ในการคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่าง ได้ 6 กลุ่ม จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 45 คน

**2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้  
**ส่วนที่ 1** โปรแกรมการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

แบบมีส่วนร่วมด้วยการใช้บทบาทสมมติ

**1) ชั้นเตรียมการ**

1.1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากบทบาทสมมติ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นสถานการณ์ที่ได้สร้างกรณีศึกษาจากสถานการณ์จริงมี 3 สถานการณ์ ประกอบด้วย กรณีศึกษาระยะตั้งครรภ์ปกติ กรณีศึกษาระยะตั้งครรภ์ผิดปกติ และกรณีศึกษาระยะตั้งครรภ์ที่ทารกมีภาวะการเต้นของหัวใจผิดปกติ ครั้งที่ 2 มีสถานการณ์กรณีศึกษา 3 สถานการณ์

ประกอบด้วย กรณีศึกษาระยะคลอดปกติ กรณีศึกษา  
ระยะหลังคลอดปกติ และกรณีศึกษาการประเมิน  
สุขภาพทารกแรกเกิด นักศึกษาแสดงกิจกรรมการแสดง  
บทบาทสมมติพร้อมบันทึกวิดีโอการแสดงบทบาทสมมติ  
1.2) แบ่งกลุ่มย่อยให้นักศึกษาศึกษากรณีศึกษาโดยแบ่ง  
กลุ่มย่อย 7-8 คน ต่อ 1 สถานการณ์

## 2) ขั้นตอนการ

2.1) ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ แนะนำให้  
อ่านตำราและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต  
ที่เกี่ยวข้องกับกรณีศึกษาตามสถานการณ์ที่กำหนด

2.2) ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มกำหนดบทบาท  
ตนเองตามสถานการณ์กรณีศึกษา และแสดงบทบาท  
สมมติตามสถานการณ์ที่กำหนด พร้อมกับอัดวิดีโอ

## 3) ขั้นตอนประเมินผล

ให้ผู้เรียนดูวิดีโอ 10-15 นาทีต่อ 1 สถานการณ์  
หลังจากนั้นให้ทุกคนมีการสะท้อนความคิดกับสิ่งที่ดูว่า  
การแสดงบทบาทสมมติถูกต้องตามหลักวิชาการหรือไม่  
มีบทบาทใดที่แสดงได้เหมาะสม หรือควรปรับปรุงหรือไม่  
อย่างไร หลังจากนั้นมีการร่วมกันสรุป

## ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย

1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป  
2) แบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะตนเอง  
ของนักศึกษาพยาบาล ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามในการ  
วัดการรับรู้สมรรถนะตนเองซึ่งสร้างตามกรอบมาตรฐาน  
การเรียนรู้ของสภาการพยาบาล ที่กำหนด 6 ด้าน ได้แก่  
ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ (11ข้อ)  
ด้านความรู้ (5 ข้อ) ด้านทักษะทางปัญญา (4 ข้อ)  
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ  
(5 ข้อ) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและ  
เทคโนโลยีสารสนเทศ (5 ข้อ) และด้านทักษะการปฏิบัติ  
ทางวิชาชีพ (9 ข้อ) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ  
มาตราส่วนประมาณค่า (likert scale) 4 ระดับ โดยกำหนด  
คะแนน มากที่สุด = 4 มาก = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1

ผู้วิจัยแบ่งระดับคะแนนเฉลี่ยเพื่อแปลผล ดังนี้  
(ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง  
ระดับน้อยที่สุด คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง  
ระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 2.51- 3.50 หมายถึง  
ระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.00 หมายถึง ระดับมาก  
ที่สุด

3) แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจการ  
จัดกิจกรรมบทบาทสมมติวิชาการพยาบาลมารดา ทารก  
และผดุงครรภ์ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถาม  
ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (likert  
scale) 4 ระดับ โดยกำหนดคะแนน มากที่สุด = 4  
มาก = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1 ผู้วิจัยแบ่งระดับ  
คะแนนเฉลี่ยเพื่อแปลผล ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ,  
2555) คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อย  
ที่สุด คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย  
คะแนนเฉลี่ย 2.51- 3.50 หมายถึง ระดับมาก คะแนน  
เฉลี่ย 3.51 - 4.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เครื่องมือวิจัยนี้  
ได้รับการตรวจสอบความตรงในเนื้อหา (content validity)  
โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง  
เท่ากับ .9 นำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะหลังจากนั้น  
นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 ที่มีลักษณะ  
คล้ายกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง  
ของเครื่องมือโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค  
(Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น  
สัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบวัดการรับรู้สมรรถนะตนเอง  
ตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ของสภาการพยาบาล  
6 ด้าน และ ความพึงพอใจการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ  
วิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 เท่ากับ  
.950 และ .923 ตามลำดับ

4. การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง งานวิจัยนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคนของวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

เลขที่ E.055/2562 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2562 และ กลุ่มตัวอย่างได้รับการพิทักษ์สิทธิ์โดยได้รับคำชี้แจง วัตถุประสงค์ของการวิจัยจากผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่าง สามารถปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยโดยไม่มีผลกระทบต่อ การเรียน ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจะถือเป็นความลับและ นำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

**5. การเก็บรวบรวมข้อมูล** ผู้วิจัยทำหนังสือถึง อธิการบดี วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ เก็บรวบรวมข้อมูลที่คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัย เซนต์หลุยส์ และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทีม คณะผู้วิจัย

**6. การวิเคราะห์ข้อมูล** วิเคราะห์ข้อมูลโดย การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป กำหนดระดับนัยสำคัญ ที่ .05 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ ในส่วน การประเมินการรับรู้สมรรถนะตนเองและความพึงพอใจ ของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้บทบาท สมมติโดย ใช้สถิติทดสอบ paired t - test

## ผลการวิจัย

1. ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงคิดเป็น ร้อยละ 100 มีอายุเฉลี่ย 20.96 ปี ( $\bar{X}$  = 20.96, SD = 1.57, อายุต่ำสุด 20 ปี อายุสูงสุด 29 ปี) มีระดับ คะแนนเกรดเฉลี่ยสะสมปี 2 คิดเป็น 3.14 ( $\bar{X}$  = 3.14,

SD = 0.37, คะแนนเกรดเฉลี่ยต่ำสุด = 2.47 คะแนน เกรดเฉลี่ยสูงสุด 3.71)

2. การเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะตนเองของ นักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการใช้บทบาท สมมติ พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนการใช้บทบาทสมมติมีค่าเฉลี่ย ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพและ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}$  = 3.69, SD = .31 และ  $\bar{X}$  = 3.73, SD = .34 ตามลำดับ) ส่วนด้านความรู้ ด้านทักษะ การปฏิบัติทางวิชาชีพ ด้านทักษะทางปัญญา และ ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X}$  = 2.88, SD = .51;  $\bar{X}$  = 3.03, SD = .46;  $\bar{X}$  = 3.07, SD = .50 และ  $\bar{X}$  = 3.20, SD = .52 ตามลำดับ) ส่วน หลังการแสดงบทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ ด้าน ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยี สารสนเทศ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการปฏิบัติ ทางวิชาชีพ ด้านคุณธรรม จรรยาบรรณและจรรยา บรรณวิชาชีพและด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X}$  = 3.53, SD = .42;  $\bar{X}$  = 3.59, SD = .37;  $\bar{X}$  = 3.63, SD = .36;  $\bar{X}$  = 3.64, SD = .37;  $\bar{X}$  = 3.86, SD = .24 และ  $\bar{X}$  = 3.93, SD = .19 ตามลำดับ) เมื่อเปรียบเทียบหลังแสดง บทบาทสมมติ พบว่า มีค่าเฉลี่ยทุกด้านสูงกว่าก่อนแสดง บทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < .05) (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ (n = 45)

ข้อมูล	ก่อนการเรียนรู้บทบาทสมมติ			หลังการเรียนรู้บทบาทสมมติ			Paired t-test	p-value
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ		
	1. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	3.69	.31	มากที่สุด	3.86	.24		
2. ด้านความรู้	2.88	.51	มาก	3.53	.42	มากที่สุด	-8.143	.000
3. ด้านทักษะทางปัญญา	3.07	.50	มาก	3.63	.36	มากที่สุด	-6.469	.000
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	3.73	.34	มากที่สุด	3.93	.19	มากที่สุด	-3.289	.002
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.20	.52	มาก	3.59	.37	มากที่สุด	-4.833	.000
6. ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ	3.03	.46	มาก	3.64	.37	มากที่สุด	-7.504	.000

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 พบว่า มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 3.81, SD = .28$ ) เมื่อพิจารณา รายด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 3.76, SD = .35; \bar{X} = 3.88, SD = .26$  และ  $\bar{X} = 3.92, SD = .20$  ตามลำดับ) (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติวิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 (n = 45)

ความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาล	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ด้านผู้สอน	3.88	.26	มากที่สุด
2. ด้านผู้เรียน	3.92	.20	มากที่สุด
3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.76	.35	มากที่สุด
รวม	3.81	.28	มากที่สุด

## อภิปรายผลการวิจัย

### 1. การรับรู้สมรรถนะตนเองของนักศึกษาพยาบาล

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้สมรรถนะตนเองก่อนการสอบทบทวนสมมติมีค่าเฉลี่ยด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพและ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 3.69, SD = .31$  และ  $\bar{X} = 3.73, SD = .34$  ตามลำดับ) ส่วนด้านความรู้ ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ ด้านทักษะทางปัญญา และด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 2.88, SD = .51$ ;  $\bar{X} = 3.03, SD = .46$ ;  $\bar{X} = 3.07, SD = .50$  และ  $\bar{X} = 3.20, SD = .52$  ตามลำดับ) ส่วนหลังการใช้บทบาทสมมติ มีค่าเฉลี่ยด้านความรู้ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพและด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 3.53, SD = .42$ ;  $\bar{X} = 3.59, SD = .37$ ;  $\bar{X} = 3.63, SD = .36$ ;  $\bar{X} = 3.64, SD = .37$ ;  $\bar{X} = 3.86, SD = .24$  และ  $\bar{X} = 3.93, SD = .19$  ตามลำดับ)

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สมรรถนะตนเองของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการใช้บทบาทสมมติพบว่า ค่าเฉลี่ยทุกด้านสูงกว่าก่อนการใช้บทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p\text{-value} < .05$ ) จากผลการศึกษาี้แสดงว่านักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้สมรรถนะตนเองภายหลังการใช้บทบาทสมมติดีขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ วิเซฟาร์และคณะ (Vizeshfar, Dehghanrad, Magharei, & Javad Sobhani, 2016) เรื่องประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้บทบาทสมมติในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัย Shiraz ในประเทศ

อิหร่าน ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้บทบาทสมมติกับกลุ่มที่สอนตามปกติ พบว่า กลุ่มที่สอนโดยใช้บทบาทสมมติมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยให้เหตุผลว่าการใช้บทบาทสมมติเป็นวิธีการสอนที่ผสมผสาน และสามารถพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้มากกว่า การสอนด้วยการบรรยายตามปกติ เนื่องจากมีการนำบทบาทสมมติมาใช้ในการเรียนรู้รายกลุ่มแบบมีส่วนร่วม (active learning) และการเรียนบทบาทสมมติช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม มีการผสมผสานกระบวนการคิด และทักษะ (psychomotor) ของนักศึกษาไปพร้อมๆกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ในระดับลึกของสมองและประสบการณ์ที่เกิดขึ้น และสิ่งนี้จะถูกเก็บไว้ในความทรงจำเช่นเดียวกับการศึกษาของ เครป (Krep, 2017) และการศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ดอร์รีและคณะ (Dorri, Farahani, Maserat, & Haghani, 2019) ที่ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพของบทบาทสมมติกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล ประเมินผลโดยใช้ Kirkpatrick model พบว่า ค่าเฉลี่ยผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาที่สอนโดยใช้บทบาทสมมติสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยให้เหตุผลว่าบทบาทสมมติมีประโยชน์ในการเรียนการสอน เนื่องจากประหยัดเวลา ทำให้นักศึกษาพัฒนาสมรรถนะ พัฒนาทักษะการตัดสินใจและสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และบทบาทสมมติยังเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจพฤติกรรมทางสังคม มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความสามารถในการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น และหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด นอกจากนี้การแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจความรู้สึกของผู้ป่วย และเข้าใจความวิตกกังวลด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิตของผู้ป่วยมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ ซีโบลและคณะ

(Sebold, Boell, Fermo, Gironi, & Santos, 2018) ที่ได้ศึกษาเชิงคุณภาพ เรื่องบทบาทสมมติ : กลยุทธ์การสอนที่ส่งเสริมภาพสะท้อนการพยาบาล พบว่า การใช้บทบาทสมมติเป็นกลยุทธ์ในการสอนนักศึกษาพยาบาลส่งเสริมการสะท้อนคิดเกี่ยวกับทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นในการพยาบาล และยังสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้แก่นของวิชาชีพพยาบาลในอนาคตของตนเอง จากการสัมภาษณ์เชิงลึกยังพบข้อมูลจากนักศึกษาที่แสดงบทบาทเป็นผู้ป่วยและพยาบาล ดังนี้

1. บทบาทผู้ป่วย นักศึกษาได้รับรู้ถึงความรู้สึกในด้านการได้รับการดูแล ผ่านกลยุทธ์การเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ การได้แสดงบทบาทผู้ป่วย ทำให้นักศึกษามีความกล้าที่ไม่เคยรู้สึกกล้ามาก่อน (ขณะแสดงบทบาทผู้ป่วย) เนื่องจากความรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย ความอ่อนแอ ความหวาดหวั่น และความกลัวที่เกิดขึ้น

2. บทบาทพยาบาล นักศึกษาได้สะท้อนความรู้สึกหลากหลายในด้านการเป็นผู้ดูแล เช่น การหาแนวทางการปฏิบัติการพยาบาลที่ดี (best practices) ให้กับผู้ป่วย การใช้ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ เมื่อสวมบทบาทพยาบาลในอนาคต

จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า เนื่องจากการเรียนรู้จากบทบาทสมมติครั้งนี้ ผู้สอนได้มีการกำหนดกรณีศึกษาเสมือนจริง ให้นักศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีการชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในการพัฒนานักศึกษาให้ได้ตามสมรรถนะการเรียนรู้ 6 ด้าน และการเรียนรู้จะต้องถูกต้องตามหลักทฤษฎีในการปฏิบัติการพยาบาล หลังจากนั้นให้ผู้เรียนกำหนดการใช้บทบาทสมมติแต่ละบุคคลให้เสมือนจริงและให้จัดสิ่งแวดล้อมเสมือนผู้ป่วยพร้อมบันทึกวีดิโอในการนำเสนอ ซึ่งการแสดงบทบาทสมมติเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้หลายบทบาท ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงแต่ละบทบาทตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในการแสดง

บทบาทสมมติให้เสมือนจริงที่สุด ผู้เรียนกล่าวว่าความสำเร็จในการเรียนครั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้อัตวิติโอ ได้มีการย้อนดูวีดิโอจากการใช้บทบาทสมมติ มีการประเมินผลจากกลุ่มและมีการปรับการแสดงหลายครั้งเพื่อให้เสมือนจริงมากที่สุด ซึ่งการฝึกซ้อมหลายครั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น ดังที่ ทิศนา แคมณี (2558) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ (role playing) เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมช่วยให้ผู้เรียนได้สวมบทบาทตามสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ซึ่งวิธีการนี้สามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ในการเอาใจเขามาใส่ใจเรา เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น

## 2. ความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ

จากผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติวิชาการพยาบาลมารดาทารกและผดุงครรภ์ 1 พบว่ามีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 3.81, SD = .28$ ) เมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้สอนและด้านผู้เรียน พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 3.76, SD = .35$ ;  $\bar{X} = 3.88, SD = .26$  และ  $\bar{X} = 3.92, SD = .20$  ตามลำดับ) สอดคล้องกับการศึกษาของ กรรณิการ์ มีราวูฒิ (2560) เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 0109431 นิทานสุภาชีวิตจีนโดยใช้บทบาทสมมติของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยทักษิณ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ชฎารัฐ ขวัญนาค และสำราญ เลิศคอนสาร (2562) เรื่องการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้แบบภาระงานด้วยการสาธิตและแสดงบทบาทสมมติในรายวิชาสัมมนาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบภาระงาน

ด้วยการสาธิตและแสดงบทบาทสมมติในรายวิชาสัมมนา อยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนที่อยู่ในยุค gen Z ที่ชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งแสดงถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน นำไปสู่การเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงาน มีความสามารถในการสื่อสาร มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์เป็นไปตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้

## ข้อเสนอแนะ

### 1. ด้านการศึกษา

จากผลการศึกษา พบว่า หลังการเรียนรู้วิชาการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 1 โดยใช้บทบาทสมมติ นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้สมรรถนะสูงกว่าก่อนการเรียนรู้บทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรนำผลการวิจัยมาใช้ดังนี้

1.1 อาจารย์ผู้สอนควรมีการสร้างสถานการณ์หลากหลายและให้นักศึกษาฝึกทักษะการใช้บทบาทสมมติเพื่อให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติเมื่อพบสถานการณ์จริงที่หอผู้ป่วยจะได้มีความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลได้

1.2 อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีการใช้คำถามสะท้อนคิดกระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดและวิเคราะห์พฤติกรรมที่นักศึกษาได้แสดงบทบาทสมมติเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

### 2. ด้านการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยประสิทธิผลการใช้บทบาทสมมติในรายวิชาอื่น

2.2 ควรมีการติดตามผลระยะยาวถึงความคงทนจากผลการใช้บทบาทสมมติต่อการรับรู้สมรรถนะของนักศึกษา

## เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ์ มีราวุฒิ. (2560). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 0109431 นิเทศศาสตร์วิชาจีนโดยใช้บทบาทสมมติของนิสิตหลักสูตรวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยทักษิณ. *วารสารอินทนิลทักษิณสาร*. 12(3ฉบับพิเศษ), 127-140.
- จันทกานต์ ไพโรศรี, สรพล จิรสวัสดิ์, และสุขุม เฉลยทรัพย์. (2561). การใช้บทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต*, 14(3), 267-275.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญปิซิเนสเซอร์แอนดี้ตี
- สุภาวรัฐ ขวัญนาค, และ สำราญ เลิศคอนสาร. (2562). กิจกรรมการเรียนรู้แบบภาระงานด้วยการสาธิตและแสดงบทบาทสมมติในรายวิชาสัมมนา ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม*, 6(1), 118-126.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560. (2560). มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์. สืบค้นจาก <http://www.mua.go.th/users/tqf>
- สุพรรณณี ชาญประเสริฐ. (2557). Active Learning: การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *นิตยสารสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 42(188), 3-6.
- สุชาติา ทิพย์มนตรี. (2556). *ประสิทธิผลของการใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอน*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานนโยบาย และแผนการอุดมศึกษา. (2561). *แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580*. กรุงเทพฯ: บริษัท พรินทวาทกราฟฟิค จำกัด.
- ทีศนา แคมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารินทร์พร ฟันเฟื่องฟู. (2562). การจัดการเรียนรู้ Active Learning ให้สำเร็จ. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 9 (1), 135-145.
- Krebt, D. M. (2017). The effectiveness of role play techniques in teaching speaking for EFL college students. *Journal of Language Teaching and Research*, 8(5), 863-870. Retrieved 27/5/2563 from <http://www.academypublication.com/ojs/index.php/jltr/article/view/jltr0805863870>
- Dorri, S., Farahani, M. A., Maserat, E., & Haghani, H. (2019). Effect of role-playing on learning outcome of nursing students based on the Kirkpatrick evaluation model. *Journal of Education and Health Promotion*, 8, 197. Retrieved 27/5/2563 from <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6852299/>
- Sebold, L. F., Boell, J. E. W., Fermo, V. C., Girondi, J. B. R., & Santos, J. L. G. D. (2018). Role-playing: teaching strategy that encourages reflections on nursing care. *Revista Brasileira de Enfermagem*, 71(6), 2706-2712.
- Suryani, L. (2015). The effectiveness of role play in teaching speaking. *ELTIN JOURNAL, Journal of English Language Teaching in Indonesia*, 3(2), 106-109.
- Vizeshfar, F., Dehghanrad, F., Magharei, M., & Javad Sobhani, S. M. (2016). Effects of Applying Role Playing Approach on Nursing Students 'Education, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran. *International Journal of Humanities and Cultural Studies*. 1772 – 1781. Retrieved 25/ 6/2563 from <https://www.semanticscholar.org/paper/Effects-of-Applying-Role-Playing-Approach-on-Vizeshfar-Dehghanrad/ba52e5ecf19bc7a9cd9d45ff67e19ff6d9139649>

